

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010329
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6117010329.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného S. H., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2017, konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/32/2017 zo dňa 26.05.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného S. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/32/2017 zo dňa 26.05.2017 bol obž. S. H. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

od augusta roku 2016 do 15.12.2016 na adrese A., W. XXX/XX svojej manželke I. H., nar. XX.XX.XXXX pravidelne po požití alkoholických nápojov hrubo nadával so slovami „piča, kurva, sviňa, suka vyjebaná, ancikrist, lucifer“, preklíňal so slovami „aby ťa boh zabil, aby si zdochla“, vyhrážal sa jej so slovami „zabijem ťa, spod rúk mi neujdeš“, vyhánal ju z domu, ako aj požadoval od nej v nočných hodinách pohlavný styk.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm.d/ Tr.zák. mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojím odvolaním napadli jednak obžalovaný S. H., ako aj prokurátorka Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici.

Obžalovaný S. H. cestou svojho obhajcu v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ súd nevidel žiadny dôvod posudzovať konanie obžalovaného ako týranie blízkej a zverenej osoby a fakticky neveriť čiastočne pozmeneným výpovediam poškodenej a svedkov, tak v tomto smere považuje právne posúdenie konania obžalovaného súdom za správne. Podľa názoru obžalovaného však sa nedopustil žiadneho trestného činu, teda ani prečinu nebezpečného vyhrážania, keďže nebola naplnená známka, že by také vyhrážky, ktoré on používal vo vzťahu k poškodenej mohli vzbudiť dôvodnú obavu. Poukázal na výpoveď poškodenej H., že táto uvádzala, že sa obžalovaného nebála a nemala obavu, že by sa z toho, čo nadával, niečo uskutočnilo, nemala obavu ani z toho, že by jej nejako ublížil. Tiež dcéra obžalovaného R. H. uviedla, že k nej mama chodila, teda poškodená I. H., lebo sa jej nepozdávalo, že jej otec nadával a mala z toho nepríjemný pocit, ale nikdy jej nepovedala, že by sa ho bála.

Vzhľadom na takéto výpovede, ako aj ostatné dôkazy vykonané v trestnom konaní, podľa názoru obžalovaného a obhajoby nie je zrejmé, z čoho súd vyvodil záver, že verbálne prejavy obžalovaného mohli u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu, že jej obžalovaný spôsobí smrť alebo ťažkú ujmu na zdraví.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a vzhľadom aj na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a za trestný čin, má potom obhajoba za to, že neboli naplnené subjektívne ani objektívne stránky trestného činu a preto konanie obžalovaného nenapĺňa znaky prečinu nebezpečného vyhrážania, keď neexistuje žiadny dôkaz o tom, že verbálne prejavy obžalovaného mohli u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie. V zmysle týchto záverov potom navrhli, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že nesúhlasí so záverom okresného súdu, ktorý prekvalifikoval konanie obžalovaného z pôvodne žalovaného zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. V dôvodoch odvolania uviedla, že poškodená, ako aj jej deti uviedli na hlavnom pojednávaní, že správanie obžalovaného už bolo neznesiteľné pod vplyvom alkoholu a preto na neho podali trestné oznámenie. Zistenie syndrómu týranej osoby nie je podmienkou na posúdenie konania páchatel'a ako trestného činu, avšak v prípade zistenia uvedeného syndrómu je to len následok konania páchatel'a. Vyvolanie tohto stavu však závisí okrem iného aj na osobnosti poškodenej. Podľa prokurátorky v prípravnom konaní poškodená aj svedkovia opisovali daný stav podstatne ináč ako na hlavnom pojednávaní. Objektívnym dôkazom, že zistenie depresie v dôsledku dlhodobej zníženej kvality života poškodenej je znalecký posudok, ktorý to potvrdil. V zmysle tohto znaleckého posudku je obžalovaný potenciálne nebezpečný pre spoločnosť v prípade požívania alkoholických nápojov a preto je potrebné u neho nariadiť ochranné protialkoholické liečenie. Samotné vyhlásenie obžalovaného, že sa bude vyhýbať pitiu alkoholických nápojov, je podľa názoru prokurátorky len účelová obrana obžalovaného.

Z uvedeného dôvodu preto sa javí byť prokurátorke uložený trest za neprimerane mierny, navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci nariadil termín verejného zasadnutia o odvolaniach procesných strán, kde na verejnom zasadnutí dňa 27.06.2017 bol prítomný jednak obžalovaný, jeho obhajca, ako aj zástupca krajského prokurátora.

Prokurátor vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava písomného odvolania, navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, pričom poukázal na to, že obžalovaný bagatelizuje protiprávnosť svojho konania, pričom podľa poznatkov prokuratúry typickým prejavom osoby, ktorá je dlhodobo týraná je, že tiež znižuje závažnosť konania páchatel'a voči svojej osobe.

Obhajca obžalovaného uviedol, že v celom rozsahu sa pridriava písomných dôvodov odvolania, navyš s odvolaním okresného prokurátora nesúhlasí, pričom už v prípravnom konaní príslušník polície plánoval konanie obžalovaného postúpiť ako priestupok, avšak zásahom prokuratúry sa vec dostala až na súd, kde okresný súd dôsledne zvážil všetky okolnosti prípadu. Z tohto dôvodu preto navrhol, aby bol obžalovaný v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený a odvolanie prokurátora ako nedôvodné bolo zamietnuté.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu, kde tento konal o odvolaní procesných strán, bola prítomná aj poškodená, ktorá uviedla, že ani na okresnom súde nechcela kriminalizovať obžalovaného, len mu chcela pomôcť, aby sa zbavil závislosti na alkohole.

Samotný obžalovaný vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že mu je ľúto celého konania a uviedol, že sľubuje, že už viac alkohol požívať nebude a takéto konanie z jeho strany sa už nestane.

Krajský súd potom v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania a zistil, že tak odvolanie okresného prokurátora ako aj obž. S. H. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že Okresný súd v Banskej Bystrici vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali a ako sa aj vysporiadal s obhajobou obžalovaného.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybné preukázané, že obž. S. H. sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. za to, že sa blízkej osobe vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to vzbudilo u tejto osoby dôvodnú obavu.

Pokiaľ za takéto konanie obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, takéto rozhodnutie prvostupňového súdu považuje aj odvolací súd za správne už aj vzhľadom k tomu, že na osobu obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného, pričom ide o osobu, ktorá v čase skutku dovŕšila viac ako 60 rokov.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto skutočnostiach pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K odvolacím námietkam okresnej prokurátorky s tým, aby bolo konanie obžalovaného kvalifikované tak, ako to navrhovala obžaloba vo svojej obžalobe, teda ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. , krajský súd uvádza, že pre takéto právny záver ohľadne skutkových zistení nie sú relevantné dôkazy. Samotná poškodená, ako aj jej deti S. H. ml. a svedkyňa R. H. zmenili výpovede v smere ohľadne toho, ako sa obžalovaný k poškodenej správal, taktiež poškodená I. H. vypovedala na hlavnom pojednávaní zásadným spôsobom inak, ako to v pôvodnom konaní vysvetľovala a aj znalecký posudok na osobu poškodenej nekvalifikoval jej stav tak, aby išlo o týranú osobu. Je zrejmé, že obžalovaný sa správal vulgárnym spôsobom, nadával poškodenej, hrozil jej určitým protiprávnym konaním, ale nešlo z jeho strany o tak zásadnú hrozbu, aby toto konanie obžalovaného naplnilo prokurátorom žalovaný zločin. Ani krajský súd sa nemohol s takouto argumentáciou obžaloby stotožniť a preto v tomto smere odvolaniu prokurátora ani nemohol vyhovieť.

Na druhej strane je však potrebné povedať, že ani argumentácia obhajoby ohľadne toho, že protiprávne konanie obžalovaného je len priestupkom, prípadne iným ešte miernejším konaním, nie je správna. Je nepochybné, že obžalovaný svojím správaním počas dlhšej doby znepríjemňoval život poškodenej, táto sa musela chodiť sťažovať, obávala sa o svoj život a preto hrozba, že svoje vyhrážky uskutoční, u nej bola jednoznačne aj podľa názoru krajského súdu preukázaná a s takýmto konaním obžalovaného v žiadnom prípade nie je možné súhlasiť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd nemohol vyhovieť ani odvolaniu obžalovaného, aby bol spod obžaloby oslobodený, keďže podľa názoru súdu je takéto konanie spoločensky nebezpečné a vykazuje znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák.

Vo vzťahu k uloženému trestu obžalovanému je potrebné povedať, že ku dňu vykonania verejného zasadnutia krajského súdu tento reálne vykonal trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a 12 dní, avšak keďže odvolanie voči rozsudku prvostupňového súdu podal aj prokurátor a dožadoval sa

prísnejšieho trestu, kde tomuto návrhu krajský súd nevyhovел, je táto lehota zákonná a obž. S. H. môže hovoriť len o blahosklonnosti prvostupňového súdu, že mu uložil taký mierny trest, ktorý krajský súd považoval za dostatočný a nevyhovел odvolaniu prokurátora, aby mu tento trest zvýšil.

Z týchto dôvodov musel potom krajský súd odvolania tak obž. S. H., ako aj prokurátorky okresnej prokuratúry postupom podľa § 319 Tr.por. zamietnuť, keďže ich nepovažoval za dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.